

der er mest positive i deres syn på det europæiske samarbejde.

Meningen med reformtraktaten er at gøre den endnu mere tidssvarende. Det bliver i det nye traktatudkast konkretiseret ved sribetvis af gode forslag til at gøre EU-samarbejdet mere åbent og mere demokratisk. I den nye traktat er der forslag om, at alle politiske beslutninger fremover træffes i fuld åbenhed. I EU skal såvel landenes ministre i Ministerrådet som de direkte valgte politikere i Parlamentet træffe de politiske beslutninger åbent, så befolkningerne kan følge med, og så pressen kan følge med i og formidle, hvad der foregår.

Nærhedsprincippet bliver styrket, bl.a. ved at de nationale parlamenter kommer til at spille en større rolle. Vi bliver simpelt hen udstyret med et orange kort, så vi kan stoppe en proces, hvis vi mener, at EU i sit forslag kommer for tæt på det, der egentlig burde være nationalstatens opgave. Der er lagt op til et borgerinitiativ, hvor 1 million europæere kan bede om at få taget en sag op på dagsordenen.

Når de nationale parlamenter bliver inddraget yderligere i EU's beslutningsproces, betyder det i praksis, at fra at vi i dag har 14 europaparlamentarikere, som sidder i Bruxelles og Strasbourg, vil vi altså få 179 yderligere, nemlig det danske Folketing, som er med i beslutningsprocessen. Og det kan alt andet lige ikke give andet end en større folkelig bredde og en bred politisk debat op til beslutningerne.

Det vil også give europæerne bedre mulighed for at gøre EU mere nærværende, at det foreslås, at formanden for EU og den fælles udenrigsminister skal vælges for mindst 2½ år ad gangen. Det vil give borgerne mulighed for at lære de to helt centralt placerede EU-politikere at kende. Dermed vil troværdigheden om EU's overordnede politik lettere kunne tilvejebringes – simpelt hen ved at der sættes ansigter på EU.

Med hensyn til det udenrigs- og sikkerhedspolitiske samarbejde, som udenrigsministeren lige har været inde på, bliver der i det hele taget tale om en styrkelse af det eksisterende EU-samarbejde. EU skal spille en større rolle på den globale scene. Der skal være en slags EU-udenrigsminister, en udenrigsrepræsentant, der bliver styrket ved ikke alene at have sæde i Ministerrådet, men også fremover i Kommissionen. Så kan der blive mere slagkraft i den post i de udenrigspolitiske sager, hvor landene er enige om at EU skal gå ind.

Det bliver også understreget, at værdierne skal stå stærkere i EU. Menneskerettigheder er noget af det, vi er fælles om, og det skal nu fremgå klarere. Charteret om Grundlæggende Rettigheder skal være juridisk forpligtende. Det vil ikke i sig selv give EU-borgere nye rettigheder, men der er tale om, at vi tydeliggør hele grundlaget for EU-samarbejdet. Det har jo altid været en forudsætning, at kun demokratier og markedsøkonomier kan være medlemmer af det europæiske samarbejde. Det vil fremover fremgå krystalklart af traktaten.

Der er også taget højde for, hvad der skal ske, hvis et medlemsland pludselig bevæger sig væk fra demokrati og menneskerettigheder og krænker disse grundlæggende rettigheder. Så vil det pågældende land kunne få suspenderet nogle af sine rettigheder, det bliver der nu lavet klare bestemmelser for.

At samarbejdet i EU er frivilligt, bliver også understreget nu. Landene er med af egen fri vilje. Det er et vigtigt grundprincip i EU, fordi det princip bidrager til, at man i de fælles beslutninger tager udstrakt hensyn til de enkelte lande. Det har altid været tilfældet, at det er et frivilligt samarbejde, nu kommer det til at fremgå helt klart af traktaten.

Det tyder på, at Danmark ikke skal afgive formel suverænitet. De ni punkter, der i forfatningstraktaten gav anledning til suverænitetsafgivelse, er nu omformuleret. Det er klart, at vi må have en nærmere gennemgang for at se, om der vil være tale om suverænitetsafgivelse i juridisk forstand, men det tyder intet på. Men vi skal have den juridiske gennemgang, før vi kan tage stilling til, om forslaget skal lægges ud til folkeafstemning.

Det er tydeligt, at der med reformtraktaten ikke lægges op til store nye politiske tiltag. Der lægges altså ikke op til, at EU får beføjelser til at bestemme på nye politiske områder. Der er nærmere tale om en mere effektiv beslutningsproces med nogle præciseringer og omformuleringer og mindre udvidelser. Egentlige nye politiske tiltag er der ikke tale om som følge af reformtraktaten.

Jeg nævnte i min indledning, at det ville være positivt, hvis EU blev hurtigere til at træffe politiske beslutninger. Det skal selvfølgelig ikke opfattes som en sønderlemmende kritik, tværtimod. I Venstre er vi stadig væk ganske godt tilfreds med vores europæiske tilhørsforhold, men vi mener samtidig, at samarbejdet kan blive